Vatta, május 31. 864

K 513/1217

Kedves barátom! oly rég nem látogattalak meg soraimmal! nem akartam egészen üres levelet küldeni s már oly rég óta nem tudok írni nagyon szerencsétlen s boldogtalan helyzetemben.

Bocsáss meg e fél bizalomért! —

Nem tudom, vehettél-e már időt magadnak elfoglaltságod között, hogy ama beszélykét átolvasd...? Ha igen: írd meg kérlek mi sors várhatna reá? A K. társaság tudom el van özönölve kiadás alá beadott kéziratokkal; ebbeli kérésemmel terhelni se merlek. Hogy kiadót szólítsa fel reá: ezzel is csak gondodat szaporitanám... bár reám, akármelyik eset jó hatással volna.

De minden esetre, igen igen kérlek küldd vissza nekem a kéziratot, hogy ohajtott figyelmeztetéseid nyomán, de motu proprio is javitsak rajta!

Beteges is vagyok. A májbaj nagyon megrongált. Egyszer csak necrologját veszed annak, ki téged oly melegen szerez és tisztel:

igaz barátod

Jóthludre

U. I. egy költeményt mellék ide lapod számára.

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA